32000R1522

31.10.2000 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 175/10

UREDBA SVETA (ES) št. 1522/2000
z dne 10. julija 2000
o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu sintetičnih rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Avstralije, Indonezije in Tajske ter dokončnem pobiranju začasne dajatve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [1] in zlasti člena 9 Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, ki ga je dala po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Začasni ukrepi in dokončna izravnalna dajatev

(1) Z Uredbo Komisije (ES) št. 124/2000 [2] (v nadaljnjem besedilu „uredba o začasni dajatvi“) so bile uvedene začasne protidampinške dajatve pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra (v nadaljnjem besedilu „RVP“), ki spadajo pod oznako KN 5503 20 00 ter so po poreklu iz Avstralije, Indonezije in Tajske, v Skupnost.

(2) Po vzporedni protisubvencijski preiskavi so bile z Uredbo Komisije (ES) št. 123/2000 [3] uvedene začasne izravnalne dajatve pri uvozu RVP s poreklom iz Avstralije in Tajvana v Skupnost.

(3) V okviru zgoraj navedene protisubvencijske preiskave so bile z Uredbo Sveta (ES) št. 978/2000 [4] uvedene dokončne izravnalne dajatve pri uvozu s poreklom iz Avstralije, Tajvana in Indonezije.

1.2 Nadaljnji postopek

(4) Po uvedbi začasnih protidampinških dajatev so številne zainteresirane stranke predložile pisne pripombe. V skladu z določbami člena 6(5) Uredbe (ES) št. 384/96 (v nadaljnjem besedilu „osnovna uredba“) je bila strankam na njihovo zahtevo dana možnost za ustno zaslišanje. Vse stranke so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je bila predlagana uvedba dokončne protidampinške dajatve in dokončno pobiranje zneskov, položenih za začasno dajatev, v višini dokončne dajatve.

Po tem obvestilu jim je bil dan tudi rok za predložitev stališč.

(5) Ustne in pisne pripombe, ki so jih zainteresirane stranke predložile v roku, določenem za ta namen, so se proučile in upoštevale v dokončnih ugotovitvah, kjer se je to štelo za primerno.

1.3 Nesodelovanje

(6) Po uvedbi začasnih ukrepov je nesodelujoči indonezijski proizvajalec - izvoznik zahteval od Komisije, da ponovno prouči njegov status nesodelujoče stranke. Dokazoval je, da je to podjetje kljub težavam, ki jih je imelo zaradi predpisanih rokov, odgovorilo na vprašalnik Komisije, kar naj bi bil dokaz njegove pripravljenosti za sodelovanje.

(7) Kot je bilo razloženo v uvodni izjavi 18 uredbe o začasni dajatvi, ta proizvajalec - izvoznik ni popolnoma odgovoril na vprašalnik v roku, ki je bil večkrat podaljšan, da bi družba lahko predložila tehten odgovor. Začasno ugotovitev o nesodelovanju je zato treba potrditi.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBEN IZDELEK

(8) Zadevni izdelek so sintetična rezana vlakna iz poliestra, nemikana, nečesana ali drugače pripravljena za predenje, ki jih je trenutno mogoče uvrstiti pod oznako KN 5503 20 00. Ta vlakna se običajno navajajo kot rezana vlakna iz poliestra ali RVP.

(9) Kraljeva tajska vlada, indonezijska vlada, nekateri proizvajalci - izvozniki in združenje uporabnikov (Eurofibrefill) so ugovarjali, da obvestilo o začetku tega postopka ne zajema tipov RVP, ki se uporabljajo za druge namene kot predenje, in da bi bilo zato te tipe RVP treba izključiti iz postopka.

(10) Dokazovali so tudi, da bi bilo treba zaradi različnih fizikalnih, tehničnih in kemičnih lastnosti ter različne uporabe v vsakem primeru razlikovati med tipi RVP za predenje (imenovanimi tudi tkani ali „RVPP“) in RVP za druge namene kot predenje (imenovanimi tudi netkani, „fibrefill“ ali „RVPNP“). Poleg tega naj bi bili RVPP in RVPNP med seboj zamenljivi v zelo omejenem obsegu, če sploh, in ta zamenljivost naj bi bila omejena samo na določene tipe vlaken, prvotno predvidene za RVPP, ki se lahko uporabijo tudi kot RVPNP. Nekatere zainteresirane stranke so navajale, da se razlika med tipi RVPP in tipi RVPNP odraža v finosti, ki

[1] UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 905/98 (UL L 128, 30.4.1998, str. 18).
[2] UL L 16, 21.1.2000, str. 3.
[3] UL L 16, 21.1.2000, str. 30.
[4] UL L 113, 12.5.2000, str. 1.

je izražena v „denier“. Po njihovem mnenju se tipi RVP z denier pod 3 uporabljajo v predilni industriji, medtem ko se tipi z denier nad 3 uporabljajo za druge namene kot predenje.

(11) Poleg tega so trdili, da industrija Skupnosti proizvaja predvsem RVPP in da je zato večino tipov RVPNP treba nabavljati zunaj Skupnosti.

(12) Podobno je en indonezijski proizvajalec - izvoznik ugovarjal, da RVP, proizvedeni iz recikliranih surovin („reciklirani RVP“) ne bi smeli biti uvrščeni v isto kategorijo kot RVP, proizvedeni iz običajnih surovin („standardni RVP“), ker se proizvajajo po različnih proizvodnih postopkih, iz različnih surovin in so namenjeni različnim končnim uporabam. Iz tega razloga reciklirani RVP ne bi smeli biti vključeni v ta postopek.

(13) V zvezi s tem je treba opozoriti, da je tako v obvestilu o začetku postopka kot tudi v pritožbi natančno opisana zadevna koda KN, ki zajema vse tipe RVP. Kljub temu so po začetku preiskave nekateri proizvajalci - izvozniki napačno tolmačili besedilo opisa zadevne kode KN. Naknadno je bilo razjasneno, da so bili tako v pritožbi kot v obvestilu o začetku postopka zajeti vsi tipi RVP, ki so jih izvažale zadevne države oziroma ki jih je proizvajala industrija Skupnosti, ne glede na njihovo uporabo.

(14) Dejstvo je, da industrija Skupnosti proizvaja vse tipe RVP in še zlasti RVPNP. V nasprotju s trditvijo, da industrija Skupnosti proizvaja RVPNP v zelo omejenih količinah, je preiskava pokazala, da je bil delež tipov RVPP v obdobju preiskave (od 1. aprila 1998 do 31. marca 1999) samo okrog 25 % prodaje industrije Skupnosti, delež tipov RVPNP pa okrog 75 % prodaje.

(15) Ugotovljeno je bilo tudi, da so okrog 50 % uvoza RVP s poreklom iz Avstralije, Indonezije in Tajske predstavljali tipi RVPP, preostalih 50 % pa tipi RVPNP.

(16) Glede domnevnih razlik v fizikalnih, tehničnih in kemičnih lastnostih je treba opomniti, da se proizvajajo številni različni tipi RVP, ki imajo na splošno enako kemično sestavo. Poleg tega se proizvajajo z istimi proizvodnimi zmogljivostmi in celo na istih proizvodnih linijah. Preiskava je pokazala, da tako proizvajalci - izvozniki kot tudi industrija Skupnosti proizvajajo med 15 in 80 tipi RVP, kar pa je odvisno od podjetja. Tipi RVP se razlikujejo predvsem po finosti (denier), dolžini, pretržni trdnosti, kodravosti in krčenju. Razumljivo je, da obstajajomed tipi iz najnižjega tržnega segmenta in tistimi iz najvišjega tržnega segmenta razlike v zgoraj navedenih tehničnih lastnostih. Vendar pa je treba pripomniti, da se lahko celo tipi iste finosti razlikujejo v fizikalnih lastnostih, saj proizvodnja praviloma poteka po specifikacijah strank.

(17) Sedanja preiskava in še posebej analiza podatkov, ki so jih predložili proizvajalci - izvozniki in industrija Skupnosti, nista potrdili, da je mogoče različne tipe RVP na podlagi mejne vrednosti denier 3 skoraj popolnoma razločevati glede njihove uporabe. Nasprotno, ugotovilo se je precejšnje prekrivanje različnih tipov RVP. Preiskava je pokazala, da obsega prodaja RVP z denier pod 3, ki je namenjena drugi industriji kot predilni, oziroma z denier nad 3, ki se dobavlja predilni industriji, okrog 20 % uvoza iz treh zadevnih držav in prodaje industrije Skupnosti. Poleg tega ima 7 % vlaken denier natančno 3 in se uporabljajo bodisi za predenje bodisi za druge namene. Preiskava je tako pokazala, da ni jasne ločnice med različnimi tipi, saj se le-ti prekrivajo, zato „sosednji“ tipi znotraj palete tipov konkurirajo med seboj.

(18) Razen zgoraj omenjenega prekrivanja je bilo dejstvo, da se isti RVP uporabljajo tako za predenje kot za druge namene, potrjeno tudi z jasno zamenljivostjo določenih RVP tipov med seboj v eni smeri. RVPP se namreč lahko prodajajo za druge namene kot predenje, če kakovost vlaken ni primerna za predenje. V skladu s prakso organov Skupnosti je zato v takih primerih treba šteti različne zadevne tipe RVP kot en sam izdelek.

(19) Glede domnevne razlike v stroških proizvodnje RVPP in RVPNP je treba navesti, da je taka razlika zanemarljiva. To se kaže tudi v tem, da ni večjih razlik med prodajnimi cenami RVPP in RVPNP, to je med standardnimi tipi RVP za predenje oziroma za druge namene.

(20) Kot je razloženo zgoraj, se vsi RVP tipi proizvajajo z istimi stroji za proizvodnjo. Poleg tega preusmeritev proizvodnje iz enega tipa RVP na drugega – razen nekaterih stroškov prilagoditve in umerjanja – ne zahteva dodatnih naložb. Čeprav to dejstvo samo po sebi ni merodajno za določitev zadevnega izdelka in podobnega izdelka, pa kaže, da lahko industrija Skupnosti proizvaja katerikoli tip RVP. Tudi če bi bila trditev, da industrija Skupnosti nekaterih tipov RVP ne more takoj dobaviti, točna, to ni posledica tehničnih razlogov, temveč nizkih cen zaradi pritiskov dampinškega uvoza, na katere so se sklicevale stranke pri pridobivanju cenovnih ponudb. Zato argument, da industrija Skupnosti nekaterih tipov RVP ne dobavlja, ni potrjenal.

(21) Nazadnje je treba opomniti, da dejstvo, da se proizvajajo različni tipi RVP in da obstajajo razlike v zvezi s kakovostjo uporabljenih surovin, proizvodnimi postopki in nameni uporabe, ne pomeni, da se osnovne fizikalne, kemične in tehnične lastnosti RVP bistveno razlikujejo med seboj. Zato je treba prištevati reciklirane in standardne RVP v tem postopku k zadevnemu izdelku.

(22) Na podlagi zgoraj navedenega se zagovarja stališče, da prejete pripombe v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka in podobnega izdelka ne ovržejo sklepov iz uvodnih izjav 10 do 12 uredbe o začasni dajatvi. Ti sklepi, ki so skladni s sklepi v zvezi z istim izdelkom iz prejšnjih preiskav, se zato potrdijo.

3. **DAMPING**

3.1 **Avstralija**

3.1.1 *Normalna vrednost*

(23) Po sprejetju začasnih ukrepov je edini avstralski proizvajalec - izvoznik trdil, da je Komisija enega domačega uporabnika napačno ocenila kot s tem proizvajalcem povezano družbo in da zato poslov s to družbo ne bi smela izključiti pri določanju normalne vrednosti. Po navedbah proizvajalca - izvoznika je bil ta uporabnik neodvisna stranka.

(24) Ta trditev je bila zavrnjena, ker sta bila zadevni uporabnik in avstralski proizvajalec - izvoznik po informacijah, pridobljenih med preveritvenim obiskom, oba v lasti trusta. Oba trusta je upravljala ista družina. Poleg tega je družba priznala, da sta imeli obe družbi deloma iste direktorje in družbenike. Sprejet je bil sklep, da sta obe družbi povezani stranki v smislu člena 2(1) osnovne uredbe. Družba tudi ni dokazala, da razmerje ni vplivalo na višino cen, ki sta jih stranki zaračunavali druga drugi. Nadalje je Komisija ugotovila, da ti posli niso bili opravljeni pri običajnem poteku trgovine, saj se je z njimi ustvarjala izguba.

(25) Avstralski proizvajalec - izvoznik je tudi zahteval, da bi se morali pri določanju stroškov surovin namesto cen, zaračunanih za surovine v fakturi, uporabiti dejansko plačani zneski.

(26) Ta zahtevek je bil sprejet, tako da so se proizvodni stroški,uporabiljeni pri preverjanju vprašanja, ali so bili posli opravljeni pri običajnem poteku trgovine, in pri sestavljanju normalne vrednosti, ustrezno popravili.

3.1.2 *Izvozna cena*

(27) Za izračun izvozne cene ni bil predložen noben argument. Sklepi iz uredbe o začasni dajatvi so potrjeni.

3.1.3 *Primerjava*

(28) Po sprejetju začasnih ukrepov je avstralski proizvajalec - izvoznik ponovno zahteval popravek za tehnične storitve na domačem trgu.

(29) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 40 uredbe o začasni dajatvi, družba ni zadovoljivo utemeljila vsebine svojih zahtevkov ter tudi ni zadovoljivo razložila in z dokazili podprla višine zahtevanih popravkov. Poleg tega družba ni uspela dokazati, da je zadevni dejavnik privedel do razlik v cenah, ki so se zaračunavale strankam na domačem trgu oziroma na izvoznih trgih.

(30) Zahtevek je bil zato zavrnjen in potrdili so se sklepi iz uredbe o začasni dajatvi.

3.1.4 *Stopnja dampinga*

(31) Primerjava popravljene tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtano povprečno izvozno ceno po tipu izdelka na osnovi franko tovarna je odkrila prisotnost dampinga. Dokončna stopnja dampinga, izražena v odstotku uvozne cene CIF, neplačana dajatev, znaša 18 %.

3.2 **Indonezija**

3.2.1 *Vzorčenje*

(32) Kot je razloženo v uredbi o začasni dajatvi, se je za Indonezijo uporabilo vzorčenje. Po sprejetju začasnih ukrepov so indonezijski organi ugovarjali, da se ob izboru vzorca niso strinjali z vzorcem, ki ga je predlagala Komisija. Vendar pa je treba opomniti, da so družbe, ki so bile nazadnje izbrane v vzorec, pisno predlagali sami indonezijski organi. Ker ni bila prejeta nobena nadaljnja pripomba v zvezi z vzorčenjem, se potrdijo sklepi iz uredbe o začasni dajatvi.

3.2.2 *Normalna vrednost*

(33) Komisija je po sprejetju začasnih ukrepov preverila obseg sodelovanja enega indonezijskega proizvajalca - izvoznika. V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da zaradi problemov, na katere je Komisija naletela tako pri podatkih iz odgovora na vprašalnik kot pri poznejšem preveritvenem obisku v družbi, določenih podatkov družbe, zlasti v zvezi s proizvodnimi stroški, ni bilo mogoče ustrezno preveriti. Predložene informacije so bile zavajajoče in so kot take ovirale preiskavo. Poleg tega so razlage, ki so bile dane po sprejetju začasnih ukrepov, sprožile dvome o prvotnih predloženih informacijah. Družba je bila zato obveščena, da se določeni predloženi podatki ne bodo upoštevali, in dana ji je bila možnost za predložitev dodatnih razlag. Dane razlage niso bile zadovoljive. V teh okoliščinah so se v skladu

s členom 18 temeljne uredbe ugotovitve oblikovale na podlagi razpoložljivih dejstev. Vendar so se podatki, ki jih je predložila ta družba, vseeno uporabili za to preiskavo, kolikor je bilo pač to mogoče.

(34) Ta indonezijski proizvajalec - izvoznik je trdil, da bi morala Komisija izračunati ločene normalne vrednosti in ločene dampinške marže za drugo in tretjo kakovost zadevnega izdelka. Družba je navedla, da je v skladu z navodili iz vprašalnika predložila ločene podatke za različne spodnje kakovostne razrede, saj je menila, da so tehnične specifikacije za zadevni izdelek druge in tretje kakovosti različne, in da so poleg tega v dokumentaciji družbe te kakovosti ločene. Družba je tudi navedla različne proizvodne stroške za posamezne kakovosti, pri čemer naj bi uporabila sistem izračuna stroškov, pri katerem so se stroški porazdelili tako, da so se pokrili stroški izdelkov iz spodnjih kakovostnih razredov. Poleg tega je družba ugovarjala, da primerjava, pri kateri se združijo izdelki različnih kakovostnih razredov, ni primerna.

(35) Ugotovljeno je bilo, da se družba pri razvrščanju izdelkov iz spodnjih kakovostnih razredov ni držala niti navodil iz vprašalnika niti svoje lastne dokumentacije, ki jo je dala na razpolago Komisiji. Ne glede na zgoraj navedeno so se proizvodni stroški, ki jih je družba v odgovoru na vprašalnik navedla za različne kakovosti, nadalje preučili. Pri tem se je izkazalo, da proizvodni stroški izdelkov druge in tretje kakovosti niso ustrezno in odražali stroškov, povezanih s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka kot je to predvideno v členu 2(5) osnovne uredbe. Tako proizvodni stroški, navedeni za izdelke iz spodnjih kakovostnih razredov, niso obsegali stroškov dela, amortizacije, režijskih stroškov ter prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov (v nadaljnjem besedilu „PSA stroški“). Poleg tega je bilo ugotovljeno, da je bila trditev družbe, da določa svoje cene tako, da ravno pokrijejo stroške, v nasprotju s predloženimi podatki, po katerih so izdelki iz spodnjih kakovostnih razredov prinašali visoke dobičke. Prav tako se ni oporekalo, da je cilj družbe proizvodnja RVP prve kakovosti. To je pomenilo, da so bili dejanski proizvodni stroški za vse RVP enaki, ne glede na kakovost. Zato so se proizvodni stroški ponovno izračunali na podlagi skupnih dejanskih stroškov, nastalih v obdobju preiskave, ki so se potem delili s skupno proizvedeno količino, da bi se ugotovili povprečni proizvodni stroški.

(36) V skladu z metodologijo, opisano v uredbi o začasni dajatvi, se je potem na podlagi popravljenih proizvodnih stroškov preverilo, ali so bile domače cene določene pri običajnem poteku trgovine. Kjer je bilo to ugotovljeno, se je normalna vrednost določila na podlagi domačih cen. V nasprotnem primeru se je normalna vrednost konstruirala. Na ta način združitev oziroma nezdružitev RVP domnevno različnih spodnjih kakovostnih razredov ni vplivala na rezultat. Vendar pa se je priznalo, da je družba v določeni meri proizvajala zadevni izdelek iz spodnjih kakovostnih razredov, kar se je upoštevalo pri primerjavi.

(37) Isti indonezijski proizvajalec - izvoznik je zahteval, da bi se morali splošni in administrativni stroški, ki so se uporabili pri izračunu normalne vrednosti, pripisati celotni prodaji oddelka, ki je proizvedel zadevni izdelek, vključno z interno prodajo.

(38) Ta zahtevek je bil zavrnjen, saj so stroški nastali pri prodaji neodvisnim strankam in ne pri internih transferih na druge oddelke, kjer se zadevni izdelek nadalje predeluje.

(39) Isti indonezijski proizvajalec - izvoznik je trdil, da bi morala Komisija pri izračunu normalne vrednosti uporabiti PSA stroške, specifične za izdelek, in ne skupnih PSA stroškov oddelka, ki je proizvedel zadevni izdelek.

(40) Ta zahtevek je bil zavrnjen, ker družba ni predložila potrebne spremljajoče dokumentacije za kontrolo PSA stroškov specifičnih za izdelek, med preveritvenim obiskom v podjetju. Iz tega razloga, se celotni PSA stroški še naprej pripisujejo oddelku.

(41) Isti indonezijski proizvajalec - izvoznik je trdil, da je Komisija pri izračunu normalne vrednosti nekatere prepoznavne izvozne stroške vključila v stroške izdelka, prodajanega na domačem trgu.

(42) Ta zahtevek je bil sprejet in porazdelitev PSA stroškov se je popravila na podlagi kontnega plana, ki je bil predložen z odgovorom na vprašalnik ter uporabljen pri preveritvenem obisku, če je bilo jasno razvidno, da se zadevni konti nanašajo na izvoz.

(43) Isti indonezijski proizvajalec - izvoznik je trdil, da Komisija PSA stroškov organizacijske enote podjetja, ki naj bi se ukvarjala s posli na finančnih trgih, ne bi smela pripisati zadevnemu izdelku, saj je ta enota samostojen profitni center in ne deluje kot osrednji izvajalec storitev za druge oddelke.

(44) Ta zahtevek je bil zavrnjen. Družba ni predložila nobenih dokazov, da je bila zadevna organizacijska enota neodvisna od operativnih oddelkov in da je delovala kot profitni center. Tako še zlasti v revidiranih računovodskih izkazih podjetja niso bili navedeni posli na finančnih trgih, ki naj bi jih izvajal neodvisni profitni center. Dejansko je bilo iz dokumentov, ki jih je predložila družba, razvidno, da je bila zadevna organizacijska enota centralno vključena v poslovanje družbe, kot je bilo to opredeljeno v revidiranih računovodskih izkazih. Opravljala je dejavnosti, ki jih običajno izvaja uprava. Zato je ostalo pri tem, da se pri izračunu normalne vrednosti PSA stroški te enote pripišejo zadevnemu izdelku.

(45) Isti indonezijski proizvajalec - izvoznik je trdil, da Komisija stroškov obresti zgoraj navedene organizacijske enote ne bi smela pripisati zadevnemu izdelku. Družba je dokazovala, da so se s posojili te enote financirali posli na finančnih trgih in naložbe v hčerinske družbe. Po mnenju družbe ta posojila zato niso bila povezana s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka, tako da bi bilo napačno, če se pripišejo različnim operativnim oddelkom. Nadalje se je dokazovala, da je finančne potrebe oddelka, ki se je ukvarjal s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka, pokrival oddelek sam.

(46) Zahtevek je bil zavrnjen, ker je ta organizacijska enota, kot je navedeno v uvodni izjavi 44, opravljala dejavnosti, ki jih običajno opravlja uprava. Družba ni predložila nobenega zadovoljivega dokaza, da posojila niso bila uporabljena za financiranje dejavnosti različnih operativnih oddelkov. Poleg tega pa razlag, ki jih je v zvezi s financiranjem proizvodnje in posli na finančnih trgih dala družba, niso potrdili revidirani finančna poročila družbe.

(47) Pri preučevanju trditev v zvezi s stroški financiranja je bilo ugotovljeno, da je družba sklepala posle za zavarovanje pred tečajnimi tveganji, povezana z zgoraj opisanimi posojili. Pri teh poslih za zavarovanje pred tečajnimi tveganji so nastali letni stroški v obliki premije. Čeprav je družba trdila, da se ti stroški iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 45, ne bi smeli pripisati zadevnemu izdelku, se je štelo za potrebno, da se ti stroški vključijo v PSA stroške in se na podlagi skupnega prometa družbe pripišejo vsem izdelkom. Poleg tega je bil zavrnjen zahtevek za upoštevanje deviznih dobičkov pri poslih za zavarovanje pred tveganji, ker se taki tečajni dobički ne glede na to, ali so realizirani ali ne, v protidampinških preiskavah ne upoštevajo.

(48) Isti indonezijski proizvajalec - izvoznik je zahteval, da se stroški obresti v primeru, da se pripišejo različnim operativnim oddelkom, kompenzirajo z ustreznimi prihodki.

(49) Ta zahtevek je bil sprejet za prihodke iz kratkoročnih depozitov. PSA stroški so se zato popravili, preden so se uporabili pri preverjanju vprašanja, ali so bili posli opravljeni pri običajnem poteku trgovine, in pri sestavljanju normalne vrednosti.

3.2.3 *Izvozna cena*

(50) V zvezi z izračunom izvozne cene ni bil predložen noben argument. Sklepi iz uredbe o začasni dajatvi so potrjeni.

3.2.4 *Primerjava*

(51) Kot je navedeno v uvodni izjavi 36, je en proizvajalec - izvoznik zahteval, da se upoštevajo razlike v kakovosti izdelka. V teh okoliščinah je primerno, da se odobri poseben popravek normalne vrednosti za izdelke iz spodnjih kakovostnih razredov.

(52) Po sprejetju začasnih ukrepov je en indonezijski proizvajalec - izvoznik ugovarjal, da bi morala Komisija višino stroškov kreditov za izvozno prodajo izračunati na podlagi dejanskih stroškov družbe pri diskontiranju menic. Družba je nadalje trdila, da so bile obrestne mere, zaračunane v okviru izvozne prodaje, nižje od obrestnih mer za domačo prodajo v isti valuti.

(53) Ta trditev je bila zavrnjena, saj je v skladu s členom 2(10)(g) osnovne uredbe popravek za razlike v stroških kreditov, odobrenih za zadevno prodajo, treba izvesti samo, „če se ta dejavnik upošteva pri določitvi zaračunanih cen“. Družba v svojem odgovoru na vprašalnik ni predložila nobenih informacij o obrestnih merah, zaračunanih za kredite v okviru izvozne prodaje, čeprav se je to v vprašalniku izrecno zahtevalo. Trditve, da je bila obrestna mera kreditov za izvozno prodajo nižja kot za domačo prodajo v isti valuti, zato ni bilo mogoče preveriti, ker ta dejavnik v času preveritvenega obiska ni bil znan.

3.2.5 *Stopnja dampinga*

(54) Primerjava ustrezno popravljene tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtano povprečno izvozno ceno po tipu izdelka na osnovi franko tovarna je pri obeh preiskanih proizvajalcih - izvoznikih, vključenih v vzorec, odkrila prisotnost dampinga.

(55) Stopnja dampinga ene preiskane družbe je bila popravljena. Temu ustrezno se je popravila tudi tehtana povprečna stopnja dampinga, izračunana v skladu s členom 9(6) osnovne uredbe za sodelujoče družbe, ki niso bile vključene v vzorec. Vendar pa popravljeni izračuni niso vplivali na stopnjo dampinga, ugotovljeno za nesodelujoče družbe, tako da se ta stopnja potrdi. Dokončne stopnje dampinga kot odstotek vrednosti uvoza CIF, neplačana dajatev, znašajo:

— Proizvajalca - izvoznika, ki sta bila vključena v vzorec za preiskavo:

  — FT. Indorama Synthetics Tbk.: 8,4 %

  — PT. Panašia Indosyntec: 14,8 %

— Sodelujoči proizvajalci - izvozniki, ki niso bili vključeni v vzorec:

  — FT. GT Petrochem Industries Tbk.: 14,0 %

  — FT. Susělia Indah Synthetic Fiber Industries: 14,0 %

  — FT. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk.: 14,0 %

— Nesodelujoči proizvajalci izvozniki: 2 0,8 %

3.3 **Tajska**

3.3.1 *Normalna vrednost*

(56) En proizvajalec - izvoznik, ki evidence stroškov prodaje ni vodil ločeno za posamezne končne izdelke, je po sprejetju začasnih ukrepov ugovarjal, da bi morala Komisija sprejeti podrobne izračune proizvodnih stroškov za posamezne modele, ki jih je družba izdelala posebej za odgovor na vprašalnik.

(57) Ta proizvajalec - izvoznik je po uvedbi začasnih ukrepov nadalje dokazoval, da se vrednost končnega stanja zalog ob koncu obdobja preiskave, izkazana v mesečnih zaključnih računih v okviru internega računovodstva, ni izračunala na stroškovni podlagi, temveč na podlagi pričakovane tržne vrednosti, tako da ni primerno, da se ta vrednost zalog uporabi za izračun proizvodnih stroškov.

(58) Dokazoval je tudi, da bi bilo bolj primerno, da se proizvodni stroški ne izračunajo na podlagi končnega stanja zalog ob koncu obdobja preiskave, temveč na podlagi končnega stanja zalog ob koncu poslovnega leta, ker se slednje revidira, in zajema devet mesecev in ne le tri mesece obdobja preiskave ter izkazuje podobne proizvodne stroške kot izračun proizvodnih stroškov, ki ga je družba naredila posebej za prvih devet mesecev obdobja preiskave.

(59) Poleg tega je proizvajalec - izvoznik trdil, da bi se zaradi nihanja stroškov surovin in tečajev ter zaradi dejstva, da v določenih mesecih izvoza v Skupnost ni bilo, morali za izračun uporabiti mesečni proizvodni stroški.

(60) Vendar pa je bilo ugotovljeno, da so bili posebej izračunani proizvodni stroški zaradi metode vrednotenja zalog (to je vrednotenje na podlagi povprečnih stroškov ali neto realizirane vrednosti, če je slednja nižja), navedene v odgovoru na vprašalnik, v neskladju z določenimi vrednostmi, ki jih je o končnem stanju zalog ta proizvajalec - izvoznik navedel v svojem odgovoru na vprašalnik.

(61) Proizvajalec - izvoznik je v svojem odgovoru na vprašalnik zanikal, da bi obstajali v okviru internega računovodstva zaključni računi za zadevni izdelek, in med preveritvenem obiskom v družbi niso bili prejeti ali preverjeni nobeni interni dokumenti s podatki o končnem stanju zalog.

(62) V zvezi z domnevno revidiranimi podatki o stanju zalog je treba opozoriti, da ob preveritvenem obisku kljub zahtevi ni bil predložen noben pregled vrednotenja končnega stanja zalog ob koncu poslovnega leta, tako da ni bilo mogoče ugotoviti, katero metodo vrednotenja zalog je družba tradicionalno uporabljala, niti preveriti vrednosti zalog po enotah na podlagi tipa izdelka ali na podlagi vseh izdelkov ob koncu leta.

(63) V teh okoliščinah je bilo sprejeto stališče, da posebej izračunani mesečni in letni proizvodni stroški niso zanesljivi. Zato bi se morali proizvodni stroški, uporabljeni za izračun normalne vrednosti, nespremenjeno ugotavljati na podlagi končnega stanja zalog ob koncu obdobja preiskave, ki se je po informacijah, predloženih Komisiji do konca preveritvenega obiska, določilo na podlagi stroškov ali neto realizirane vrednosti, če je bila slednja nižja.

(64) Zahtevki drugega proizvajalca - izvoznika za popravek njegovih PSA stroškov so bili zavrnjeni, v kolikor so bili ustrezni dejavniki že upoštevani ali če so bili uveljavljani stroški financiranja oziroma prihodki, pristojbine in dajatve v neskladju z odgovorom družbe na vprašalnik.

(65) Isti proizvajalec - izvoznik je trdil, da bi se določeno vrnjeno blago in popusti na ceno morali odšteti od seznama poslov domače prodaje. Zahtevek glede vrnjenega blaga je bil zavrnjen, ker vrnjeno blago ni bilo prodano v obdobju preiskave in pripadajoče količine niso bile na seznamu. Zahtevek glede cenovnih popustov je bil zavrnjen, ker za nekatere popuste pred koncem preveritvenega obiska ni bila dokazana neposredna povezava z zadevno prodajo, medtem ko proizvajalec - izvoznik za druge popuste v odgovoru na vprašalnik popravkov ni zahteval. Vendar pa se je neto prodajna vrednost, uporabljena pri določanju odstotka PSA stroškov v obdobju preiskave, povišala zaradi usklajenosti.

(66) Dva proizvajalca - izvoznika sta ugovarjala, da bi se morale pri preverjanju vprašanja, ali so bili posli opravljeni pri običajnem poteku trgovine, cene s proizvodnimi stroški primerjati četrtletno. Opozorila sta, da so se tako cene surovin kot prodajne cene v obdobju preiskave bistveno znižale, tako da bi bilo treba za pošteno primerjavo preverjanje opraviti četrtletno. Ta vidik se je preučil in izračun prilagodil na četrtletno osnovo.

(67) Dva proizvajalca - izvoznika sta trdila, da bi bilo pri izračunu domačih PSA stroškov, ki jih je treba vključiti v proizvodne stroške, stroške tehnične pomoči razporediti na podlagi prometa. Ta argument je bil sprejet.

(68) Trije proizvajalci - izvozniki so ugovarjali, da izključitev njihovih deviznih dobičkov in izgub iz PSA stroškov v predhodni fazi ni bila utemeljena. Na splošno Komisija tečajnih dobičkov in izgub ni upoštevala, saj je uporabila menjalne tečaje z dne izstavitve fakture., Komisija pa je popravila izračune normalne vrednosti, če so ti dobički in izgube nastali pri nabavah surovin. Eden od teh proizvajalcev - izvoznikov je trdil, da bi se devizni dobički, ki so

se upoštevali v PSA stroških, morali izračunati na podlagi revidiranih številk. Vendar pa ta zahtevek ni bil odobren, ker so bile domnevno revidirane številke predložene šele v kasnejši fazi preiskave, ko jih ni bilo mogoče več preveriti.

3.3.2 *Izvozna cena*

(69) V zvezi z izračunom izvozne cene ni bil predložen noben argument. Sklepi iz uredbe o začasni dajatvi so potrjeni.

3.3.3 *Primerjava*

(70) Dva proizvajalca - izvoznika sta zahtevala, da se izvozna cena z normalno vrednostjo primerja četrtletno, en proizvajalec - izvoznik pa je zahteval primerjavo mesečno. Zahteva obeh proizvajalcev - izvoznikov za četrtletno primerjavo je bila odobrilena, medtem ko je bila zahteva tretjega proizvajalca - izvoznika zavrnjena, ker zanj ni bilo mogoče določiti zanesljive normalne vrednosti na mesečni/četrtletni osnovi.

(71) En proizvajalec - izvoznik je zahteval odobritev popravka prevoznih stroškov za vrnjeno blago. Vendar pa je bil ta zahtevek zavrnjen, ker se ni štelo za primerno, da se izvede popravek za notranje prevozne stroške v povezavi s prevoznimi stroški za vrnjeno blago, kjer je bila prodaja delno ali v celoti preklicana.

(72) Isti proizvajalec - izvoznik je zahteval odobritev popravka za tehnično pomoč, ki pa je bil zavrnjen, saj tehnična pomoč ni bila opravljena na podlagi pogodbene ali pravne obveznosti.

(73) Dva proizvajalca - izvoznika sta trdila, da sta se izvozna prodaja in domača prodaja zadevnega izdelka izvajali na različnih stopnjah trgovanja. Ta argument je bil sprejet; ker pa obstoječe razlike na stopnjah trgovanja zaradi odsotnosti ustreznih stopenj na notranjem trgu ni bilo mogoče izraziti v številkah, se je odobril poseben popravek v skladu s členom 2(10)(d)(ii) osnovne uredbe.

(74) Dva proizvajalca - izvoznika sta zahtevala odobritev popravka za preračun valut, ker je bilo gibanje tečajev v obdobju petih mesecev precejšnje (čez 10 %). Ta popravek ni bil odobren, ker se je zagovarjalo stališče, da gibanje tečajev ni bilo konstantno, temveč je nihalo.

3.3.4. *Dampinška marža*

(75) Primerjava po potrebi popravljene tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtano povprečno izvozno ceno po tipu izdelka na osnovi franko tovarna je pri vseh proizvajalcih - izvoznikih v preiskavi odkrila prisotnost dampinga.

(76) Ker so se izračuni v skladu z zgornjimi ugotovitvami delno spremenili, so se popravile stopnje dampinga ene družbe in ene skupine družbe. Zato se je popravila tudi stopnja dampinga za nesodelujoča podjetja, ki se določi v višini najvišje stopnje dampinga, ugotovljene za sodelujočo družbo. Dokončne stopnje dampinga, kot odstotek vrednosti uvoza CIF, neplačana dajatev, znašajo:

— Indo Poly (Thailand) Ltd.	15,5 %
— Teijin Polyester (Thailand) Ltd.	26,9 %
— Teijin (Thailand) Ltd.	26,9 %
— Tuntex (Thailand) Public Co. Ltd.	27,7 %
— Nesodelujoči proizvajalci – izvozniki	27,7 %.

4. **ŠKODA**

4.1 **Postopkovna vprašanja**

(77) Kraljeva tajska vlada in indonezijski proizvajalec - izvoznik sta trdila, da svojih pravic nista mogla učinkovito braniti, ker nezaupni povzetki stališč nekaterih proizvajalcev Skupnosti, upoštevanih v opredelitvi industrije Skupnosti, niso bili popolni oziroma dovolj podrobni. Dokazovala sta, da Komisija te okoliščine ni upoštevala, s čimer je kršila Protidampinški sporazum WTO in člen 19 osnovne uredbe.

(78) V zvezi s tem zahtevkom je treba pripomniti, da so bile obema strankama v skladu s členom 19(4) osnovne uredbe informacije razkrite v celoti. Razkrite so jima bile splošne informacije in podrobni dokazi, na katere se je Komisija opirala pri svojih ugotovitvah. Poleg tega je Komisija od zadevnih proizvajalcev Skupnosti zahtevala, da ji predložijo dodatne nezaupne podatke. Zadevni proizvajalci Skupnosti so te nezaupne podatke predložili po obvestilu zainteresiranih strank o dokončnih ugotovitvah Komisije, pri čemer so imele zainteresirane stranke neomejen dostop do informacij in so zato lahko branile svoje pravice. Tudi če bi bil eden od zadevnih proizvajalcev Skupnosti izključen iz opredelitve industrijske Skupnosti, kot sta to trdile zgoraj navedeni stranki, to ne bi vplivalo na splošne sklepe o položaju industrije Skupnosti. Kajti ugotovljeno je bilo, da taka izključitev ne bi vplivala niti na trende gospodarskih kazalcev, ki se nanašajo na industrijo Skupnosti, niti na položaj industrije Skupnosti, saj je bila proizvodnja tega proizvajalca Skupnosti majhna v primerjavi s skupno proizvodnjo drugih proizvajalcev industrije Skupnosti.

4.2 **Opredelitev industrije Skupnosti**

(79) Kraljeva tajska vlada in indonezijski proizvajalec - izvoznik sta ugovarjala, da je obseg proizvodnje industrije Skupnosti, naveden v uvodni izjavi 64 uredbe o začasni dajatvi, pretiran. Zlasti sta opozorila na ugotovitev, da sedem sodelujočih proizvajalcev Skupnosti, upoštevanih v opredelitvi

industrije Skupnosti, predstavlja okrog 85 % skupne proizvodnje Skupnosti, medtem ko je bilo v pritožbi navedeno, da devet proizvajalcev pritožnikov predstavlja enak delež skupne proizvodnje Skupnosti.

(80) Nadalje sta ugovarjala, da sta bila dva proizvajalca Skupnosti - pritožnika, upoštevana v opredelitvi industrije Skupnosti, povezana s proizvajalcem - izvoznikom iz zadevne države. V skladu z običajno prakso Komisije bi se ta dva proizvajalca morala izključiti iz opredelitve industrije Skupnosti.

(81) V zvezi z reprezentativnostjo industrije Skupnosti je treba navesti, da so se podatki iz pritožbe nanašali na obdobje 10 mesecev leta 1998. Ti podatki so se zato ekstrapolirali, da so zajeli obdobje 12 mesecev. Na podlagi tega je devet proizvajalcev pritožnikov v letu 1998 dejansko predstavljalo okrog 89 % skupne proizvodnje Skupnosti. Hkrati pa je na podlagi podatkov, prejetih v okviru te preiskave in preverjenih na ravni sedmih sodelujočih proizvajalcev Skupnosti, ki so predstavljali industrijo Skupnosti, preiskava pokazala, da so ti proizvajalci v letu 1998 predstavljali okrog 85 % skupne proizvodnje Skupnosti. Zato se je potrdil delež industrije Skupnosti v skupni proizvodnji Skupnosti, naveden v uvodni izjavi 64 uredbe o začasni dajatvi.

(82) Treba je poudariti, da se proizvajalci Skupnosti, ki so povezani z zadevnimi proizvajalci - izvozniki, v skladu z določbami člena 4(1)(a) osnovne uredbe iz industrije Skupnosti ne izključijo avtomatično. Če se ugotovi, da so določeni proizvajalci povezani z izvozniki, se po določbah tega člena pod pojmom „industrija Skupnosti“ lahko razumejo samo preostali proizvajalci. Položaj je zato na podlagi člena 4(2) osnovne uredbe treba preučiti za vsak primer posebej. Tako se proizvajalci Skupnosti, ki so povezani z izvozniki, iz opredelitve proizvodnje Skupnosti izključijo, če zadevni proizvajalec zaradi tega razmerja ravna drugače kot ostali proizvajalci.

(83) Ob upoštevanju zgornjih premislekov je preiskava pokazala, da zadevna proizvajalca Skupnosti nista ravnala drugače kot ostali proizvajalci, ki niso bili povezani z zadevnimi proizvajalci - izvozniki. V celoti sta podprla pritožbo, ki je privedla do začetka tega postopka, in aktivno sodelovala v preiskavi. Poleg tega med preveritvenim obiskom v družbi in pri preverjanju razpoložljivih dokazov ni bilo ugotovljeno, da bi družbeniki v zadevni državi pravno ali organizacijsko omejili poslovanje in poslovne odločitve obeh zadevnih družb. Kraljeva vlada Tajske in zgoraj navedeni proizvajalec - izvoznik tudi nista predložila dokazov, da se je izvajal tak omejevalni nadzor. Zato je bilo potrjeno, da teh dveh proizvajalcev Skupnosti ni treba izključiti iz opredelitve proizvodnje Skupnosti in posledično iz opredelitve industrije Skupnosti. Ker ni bilo drugih pripomb v zvezi z opredelitvijo industrije Skupnosti, se potrdijo sklepi iz uvodne izjave 64 uredbe o začasni dajatvi.

4.3 **Referenčno obdobje za analizo škode**

(84) Indonezijska vlada je trdila, da bi se morale za pridobitev tehtne ocene trendov, na podlagi katerih se ugotavlja škoda, informacije v zvezi s preučevanimi kazalci od leta 1996 dalje oblikovati na podlagi 12-mesečnih obdobij, usklajenih z obdobjem preiskave.

(85) Pri tem je treba navesti, da je obdobje preiskave zajelo zadnjih devet mesecev leta 1998 in prve tri mesece leta 1999. Preučevanje kazalcev v koledarskih letih 1996 do 1998 je tako zajelo tudi tri četrtine obdobja preiskave. Primerjava podatkov za leto 1998 in obdobje preiskave prikazuje zato samo vpliv prve četrtine leta 1999 na te kazalce in s tem ne more ovreči ugotovitev o trendih, ki so bile sprejete na podlagi teh kazalcev. Ta zahtevek je bil zato zavrnjen.

(86) Indonezijska vlada je nadalje ugovarjala, da referenčno obdobje za oceno škode, ki je zajelo čas od leta 1996 do obdobja preiskave, ni bilo skladno z obdobjem ocenjevanja dampinga, torej obdobjem preiskave. Ker se obdobji nista časovno prekrivali, so bili po mnenju indonezijske vlade sklepi o škodi nezakoniti. Poleg tega se je dokazovalo, da bi bili trendi pri vseh kazalcih bistveno drugačni, če bi se pri ocenjevanju škode izhajalo iz leta 1998.

(87) Namen preiskave škode je oceniti učinke dampinškega uvoza na gospodarski položaj industrije Skupnosti v obdobju preiskave. Posledično se ugotavljanje škode nanaša na obdobje preiskave. V okviru take analize se za vrsto kazalcev preuči njihovo gibanje na podlagi podatkov, ki se nanašajo na nekaj let pred obdobjem preiskave. Primerjava kazalcev med obdobjem preiskave in določenim predhodnim letom, kot je to predlagala indonezijska vlada, zato ne vpliva na rezultate zadevne analize. Za ugotavljanje škode so namreč merodajni trendi kazalcev, ki se preučujejo prek več let do obdobja preiskave, in ne absolutna primerjava podatkov iz obdobja preiskave z določenim predhodnim letom.

4.4 **Poraba v Skupnosti**

(88) Dva proizvajalca - izvoznika sta ugovarjala, da je poraba Skupnosti, kot je navedena v uvodni izjavi 65 uredbe o začasni dajatvi, očitno napačna. Dokazovala sta predvsem, da ni mogoče uskladiti podatkov o proizvodnji, prodaji in zalogah industrije Skupnosti. Poleg tega sta trdila, da Komisija ni navedla podlage, na kateri je temeljila njena ocena prodaje nesodelujočih proizvajalcev Skupnosti.

(89) Glede uskladitve podatkov o porabi je treba pripomniti, da je eden od proizvajalcev Skupnosti, povezan z družbo, ki je bila del industrije Skupnosti, svojo proizvodnjo ukinil pred obdobjem preiskave. Zato od te družbe ni bilo mogoče dobiti zanesljivih podatkov o njegovi proizvodnji in proizvodnih zmogljivostih. Glede podatkov o prodaji in zalogah pa je treba pripomniti, da je družba prodajala izključno prek povezane družbe, ki je bila del industrije Skupnosti. Zato so se zanesljivi podatki o prodaji in zalogah za celotno zadevno obdobje lahko pridobili od slednje družbe in podatki so se ustrezno uskladili.

(90) Komisija je obseg prodaje nesodelujočih proizvajalcev Skupnosti v uredbi o začasni dajatvi ocenila na podlagi razpoložljivih dejstev. V primeru enega nesodelujočega proizvajalca so se uporabili podatki, ki jih je ta proizvajalec navedel v svojem delnem odgovoru na vprašalnik Komisije, medtem ko so se v primeru ostalih proizvajalcev uporabili podatki, navedeni v pritožbi.

(91) Ob upoštevanju zgornjih razlag se potrdijo podatki o porabi iz uvodne izjave 65 uredbe o začasni dajatvi.

4.5 **Uvoz RVP iz zadevnih držav v Skupnost**

4.5.1 *Kumulativna ocena uvoza*

(92) Nekateri proizvajalci - izvozniki so ugovarjali, da se uvoz RVP iz Tajske ne bi smel ocenjevati skupaj z uvozom iz Avstralije in Indonezije, ker je v letih 1996 in 1997 znašal manj kot 1 % porabe.

(93) Glede kumuliranja se zavzema stališče, da mora presoja, ali je uvoz iz države, ki je predmet protidampinške preiskave, zanemarljiv, temeljiti izključno na podlagi položaja v obdobju preiskave. Tako stopnje dampinga kot škoda so ugotovljeni v obdobju preiskave. Ker uvoz iz Tajske v tem obdobju ni bil zanemarljiv, je bil zgornji zahtevek zavrnjen.

4.5.2 *Nelojalno znižanje cen*

(94) Nekateri proizvajalci - izvozniki so ugovarjali, da Komisija pri ugotavljanju nelojalnega znižanja cen ni upoštevala razlik v kakovosti med različnimi tipi RVP, zaradi česar je dobila napačne rezultate. Po njihovem mnenju bi bilo treba ločeno primerjati izdelke prve kakovosti in izdelke nižje kakovosti kot tudi reciklirane tipe RVP. Poleg tega so zahtevali odobritev popravka za razlike v stopnjah trgovanja, saj naj bi bila njihova prodaja namenjena predvsem veletrgovcem in distributerjem, medtem ko naj bi industrija Skupnosti svoje RVP prodajala predvsem končnim uporabnikom.

(95) Na podlagi teh zahtevkov so se cene ločeno primerjale za RVP nižje kakovosti ter reciklirane RVP in sprejelo se je stališče, da je popravek za razlike pri stopnjah trgovanja treba odobriti vsem proizvajalcem - izvoznikom, vključno s tistimi, ki so prodajali samo veletrgovcem in distributerjem. V primerjavi z rezultati začasne preiskave je ta cenovna primerjava odkrila nekoliko višje stopnje nelojalnega nižanja cen, v primeru Avstralije in nekoliko nižje stopnje, v primeru Indonezije in Tajske. Rezultati popravljenih izračunov nelojalnega zniževanja cen, izraženi v prometu industrije Skupnosti, so se ob upoštevanju obeh zgoraj opisanih zahtevkov gibali med 24,9 % in 46,8 % za zadevne države in med 17,7 % in 61 % za posamezna podjetja.

4.6 **Gospodarski položaj industrije Skupnosti**

4.6.1 *Splošno*

(96) Kraljeva tajska vlada in eden od proizvajalcev - izvoznikov sta na podlagi razlage Protidampinškega sporazuma WTO dokazovala, da se morajo pri preučevanju gospodarskega položaja industrije Skupnosti oceniti vsi zadevni gospodarski dejavniki in kazalci, ki vplivajo na položaj te industrije, vključno z dejavniki, kot so produktivnost, donosnost naložb, višina dejanskih dampinških marž in negativni učinki na denarni tok, plače in rast.

(97) Poleg tega sta podvomila o točnosti podatkov, ki so bili v uredbi o začasni dajatvi navedeni za nekatere dejavnike škode. Po njihovem mnenju so bili podatki o nekaterih dejavnikih škode različni, čeprav je bilo sedem proizvajalcev Skupnosti, ki predstavljajo industrijo Skupnosti v tej preiskavi, istih kot v prejšnji preiskavi. Od Komisije sta zato zahtevala, da razkrije imena družb, ki so sodelovale v prejšnji preiskavi.

(98) V zvezi s tem je treba opomniti, da je v členu 3(5) osnovne uredbe našteta vrsta dejavnikov in gospodarskih kazalcev ter da je Komisija na podlagi zbranih informacij lahko proučila vse dejavnike in kazalce, ki so bili odločujoči za tehtno analizo položaja industrije Skupnosti. Zato trditev, da analiza Komisije ni bila popolna, ne drži.

(99) Potrdi se, da sedem proizvajalcev Skupnosti, ki so predstavljali industrijo Skupnosti v prejšnjem postopku, ni istih kot v tem postopku. Vendar pa imen ni bilo mogoče razkriti, saj Kraljeva tajska vlada in zadevni proizvajalec - izvoznik nista bila zainteresirani stranki v prejšnji preiskavi.

4.6.2 *Proizvodnja, proizvodne zmogljivosti in izkoriščenost zmogljivosti*

(100) Avstralska vlada je ugovarjala metodi, ki jo je Komisija uporabila pri ocenjevanju proizvodnih zmogljivosti industrije Skupnosti za zadevni izdelek. Avstralska vlada je menila, da je bilo zmanjšanje proizvodnih zmogljivosti za 7 % ugotovljeno glede zmogljivosti, ki se uporabljajo za proizvodnjo drugih proizvodov, in zato ne ustreza dejstvom. Po njenem mnenju bi bilo proizvodne zmogljivosti za RVP treba oceniti izključno na podlagi dejanske proizvodnje RVP, ki jih zajema ta preiskava.

(101) Avstralska vlada je zagovarjala stališče, da zmanjšanje proizvodnih zmogljivosti industrije Skupnosti v nobenem primeru ni skladno z ugotovitvijo o znatni škodi: prvič zato, ker industrija Skupnosti zaradi tega zmanjšanja zmogljivosti ni bila zmožna izkoristiti precejšnje rasti trga (+ 27 %) v zadevnem obdobju, in drugič zato, ker je do zmanjšanja zmogljivosti privedlo dejstvo, da se je proizvodnja preusmerila v bolj dobičkonosne izdelke, kot so RVP.

(102) Glede ocenjevanja proizvodnih zmogljivosti je treba poudariti, da se zadevni izdelek proizvaja na istih proizvodnih linijah kot drugi izdelki iz iste kategorije. Zato je nemogoče in nesmiselno neposredno razmejevati proizvodne zmogljivosti, ki so dejansko vgrajene za nek izdelek, od proizvodnih zmogljivosti za vse izdelke, ki se proizvajajo na istih proizvodnih linijah. Zato so se proizvodne zmogljivosti za RVP ocenile na podlagi primerjave dejanske proizvodnje RVP s skupno proizvodnjo vseh izdelkov na istih proizvodnih linijah. V nasprotju s trditvijo avstralske vlade se je tako pri ocenjevanju proizvodnih zmogljivosti za RVP upoštevala dejanska proizvodnja RVP.

(103) Poleg tega je treba navesti, da je bila preusmeritev proizvodnje z RVP na druge izdelke predvsem posledica dejstva, da je industrija Skupnosti zaradi nenehne nelojalne konkurence dampinškega in subvencioniranega uvoza iz tretjih držav s proizvodnjo in prodajo RVP beležila izgube v daljšem časovnem obdobju. Zmanjšanje zmogljivosti je zato še posebej pomembno pri ugotavljanju škode in zlasti pomembno za analizo vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, povzročeno industriji Skupnosti, ki je pojasnjena v nadaljevanju.

(104) Na podlagi tega se zagovarja stališče, da so argumenti avstralske vlade neutemeljeni. Zato se potrdijo predloženi podatki, opisana metoda za ocenjevanje proizvodnih zmogljivosti za RVP in sklepi iz uvodnih izjav 72 do 74 uredbe o začasni dajatvi.

4.6.3 *Prodajne cene industrije Skupnosti*

(105) Komisija je po podrobnejši analizi prodajnih cen industrije Skupnosti ugotovila, da bi bilo številke, navedene v preglednici iz uvodne izjave 76 uredbe o začasni dajatvi, treba nekoliko popraviti na naslednje vrednosti:

Povprečne prodajne cene	1996	1997	1998	Obdobje preiskave
Industrija Skupnosti – Indeks (1996-100)	100	92	92	88

(106) Nekateri proizvajalci - izvozniki so trdili, da je pri ocenjevanju tega padca prodajnih cen industrije Skupnosti treba upoštevati znatno znižanje cen surovin, še posebej v obdobju preiskave. Zato padec prodajnih cen v tem primeru ne bi bil tehten kazalec škode.

(107) V zvezi s tem je treba pojasniti, da padec stroškov izdelave za 31 % iz uvodne izjave 79 uredbe o začasni dajatvi dejansko pomeni padec stroškov surovin za 31 %. Komisija je analizirala vpliv padca stroškov surovin na prodajne cene. Analiza je pokazala, da je zgoraj omenjeno znižanje stroškov surovin med letom 1996 in obdobjem preiskave v celotni industriji Skupnosti povzročil zmanjšanje skupnih proizvodnih stroškov za okrog 23 % oziroma znižanje prodajnih cen za 21 %. Na podlagi tega se potrdi ugotovitev iz uvodne izjave 79 uredbe o začasni dajatvi, da so se proizvodni stroški zmanjševali hitreje kot prodajne cene. Te okoliščine so omogočile, da se je donosnost v zadevnem obdobju absolutno zvišala za 10,7 odstotkov (od - 4 % v letu 1996 na 6,7 % v obdobju preiskave).

(108) Vendar pa se zagovarja stališče, da je pri gibanju prodajnih cen industrije Skupnosti treba upoštevati gibanje cen v zadevnih državah. Kot je navedeno v uvodni izjavi 69 uredbe o začasni dajatvi, so se cene RVP, uvoženih iz zadevnih držav, v zadevnem obdobju neprestano zniževale. Njihovo zniževanje je v tem obdobju znašalo celo 22 %. Če bi industrija Skupnosti sledila temu trendu, bi še vedno beležila izgube v enaki višini kot v letu 1996.

(109) Pri analizi cen industrije Skupnosti na trgu Skupnosti je poleg tega treba upoštevati, da industrija Skupnosti v obdobju preiskave ni dosegla minimalne ravni dobička 10 %. V teh okoliščinah se zagovarja stališče, da so prodajne cene industrije Skupnosti pomemben kazalec škode, saj vplivajo na položaj industrije.

4.6.4 *Donosnost industrije Skupnosti*

(110) Avstralska vlada je trdila, da ni bilo nobenih podatkov o donosnosti, ki jo je industrija Skupnosti beležila pred začetkom dampinškega uvoza, tako da ni mogoče ustrezno oceniti, ali je škoda, povzročena industriji Skupnosti, znatna.

(111) Nekateri proizvajalci - izvozniki so dokazovali, da izboljšanje donosnosti industrije Skupnosti ne kaže na škodo. Dejansko naj bi se donosnost v zadevnem obdobju znatno izboljšala, in sicer iz izgube v višini 4 % na dobiček, ki je višji od6 %. Nadalje so navajali, da industrija Skupnosti skupnega dobička, ki ga je dosegla v obdobju preiskave, s sedanjim proizvodnim programom navadnih in specialnih vlaken ne bi mogla bolj povečati, in bi morala za izboljšanje donosnosti zato proizvajati in prodajati več specialnih tipov RVP.

(112) Ta preiskava je pokazala, da je povišanje donosnosti predvsem posledica procesa prestrukturiranja, ki ga je izvedla industrija Skupnosti, in s tem povezanega znižanja prodajnih, splošnih in administrativnih stroškov ter znižanja nabavnih cen surovin. Proizvodni stroški so se zmanjševali hitreje, kot so se zniževale cene, tako da je industrija Skupnosti od leta 1998 ponovno lahko dosegala dobičke. Ne glede na to pa je bilo poudarjeno, da je to izboljšanje donosnosti lahko samo prehoden pojav in da bi kakršnikoli negativni dejavniki, kot je možno neugodno gibanje cen surovin, lahko negativno vplivali na sedanjo donosnost. To ugotovitev je potrdilo dejstvo, da so cene najpomembnejših surovin, ki jih uporablja industrija RVP, zelo odvisne od cen surove nafte.

(113) Treba je opomniti, da na podlagi izboljšanja donosnosti v zadevnem obdobju ni mogoče avtomatično sklepati, da industriji Skupnosti ni bila povzročena znatna škoda. Ali je bila škoda, povzročena industriji Skupnosti znatna, ni mogoče ocenjevati izključno na podlagi donosnosti niti na podlagi primerjave donosnosti med letom 1996 in obdobjem preiskave. V določbah osnovne uredbe je dejansko navedena vrsta dejavnikov, med njimi obseg dampinškega uvoza in učinki dampinškega uvoza na cene enakih izdelkov na trgu Skupnosti, pri čemer je poudarjeno, da niti eden niti več teh dejavnikov niso nujno odločujoči za ugotovitev o tem, ali je škoda nastala.

(114) Kot je navedeno v sklepih o gospodarskem položaju industrije Skupnosti iz uvodnih izjav 82 do 85 uredbe o začasni dajatvi, se dosežena donosnost te gospodarske panoge ni štela kot pomembnejši kazalec škode, povzročene industriji Skupnosti. Negativni trendi so bili ugotovljeni pri večini gospodarskih kazalcev, ki so pomembni za to gospodarsko panogo: pri tržnem deležu, proizvodnih zmogljivostih, obsegu prodaje, prodajnih cenah, zalogah, naložbah in zaposlenosti; poleg tega je bilo prisotno znatno nelojalno znižanje cen zaradi dampinškega uvoza iz zadevnih držav.

(115) Na podlagi zgoraj navedenega in ker ni bilo dodatnih pripomb v zvezi z donosnostjo industrije Skupnosti, se potrdi sklep, da je bila donosnost v obdobju preiskave nezadostna.

4.6.5 *Tržni delež*

(116) Kot je navedeno v uvodni izjavi 77 uredbe o začasni dajatvi, se je tržni delež industrije Skupnosti na trgu Skupnosti od leta 1996 do obdobja preiskave bistveno zmanjšal, in sicer z 68 % na 50, 3 %.

(117) Nekateri proizvajalci - izvozniki so dokazovali, da je pri izgubi tržnega deleža industrije Skupnosti treba upoštevati, da je ta industrija v primerjavi z zadevnimi državami trpela zaradi neugodnih stroškov. Po njihovem mnenju ni mogoče pričakovati, da bi industrija lahko ohranila svoj tržni delež, saj so njeni proizvodni stroški bistveno višji od proizvodnih stroškov zadevnih proizvajalcev izvoznikov.

(118) Ta argument se v okviru protidampinške preiskave ni štel kot pomemben. V taki preiskavi je treba ugotoviti, ali je pri uvozu prisoten damping in ali je s tem povzročena škoda industriji Skupnosti, kot je bilo to ugotovljeno v obravnavanem primeru. Proizvajalci - izvozniki lahko svoje morebitne stroškovne prednosti v celotnem obsegu prikažejo v svojih prodajnih cenah, dokler to delajo tako na notranjem trgu kot na izvoznih trgih.

4.6.6 *Sklep*

(119) Na podlagi zgoraj navedenega je sprejeto stališče, da zgornji argumenti in zahtevki ne spremenijo ugotovitev iz uredbe o začasni dajatvi. Zato se potrdita vsebina uvodnih izjav 82 do 85 uredbe o začasni dajatvi in sklep, da je bila industriji Skupnosti v obdobju preiskave povzročena znatna škoda.

5. VZROK ŠKODE

5.1 Učinki dampinškega uvoza

(120) Avstralska vlada je ugovarjala, da ni dokazov o tem, da so škodo, povzročeno industriji Skupnosti, povzročile majhne količine uvoza iz Avstralije. Trdila je, da je tržni delež avstralskega uvoza premajhen (2 % porabe), da bi lahko vplival na cene na trgu Skupnosti. Pravzaprav so morali oni sami slediti cenovnemu trendu, ki so ga na trgu Skupnosti vsilili veliki gospodarski subjekti. Zato je morebitna škoda po mnenju avstralske vlade posledica obsežnega uvoza iz tretjih držav.

(121) Podobno je ugovarjala kraljeva tajska vlada, namreč, da je bil uvoz iz Tajske v letih 1996 in 1997 zanemarljiv, tako da ni mogel povzročiti škode industriji Skupnosti, in da bi se vplivi tega uvoza morali začeti analizirati z letom 1998.

(122) Kraljeva tajska vlada in en indonezijski proizvajalec - izvoznik sta ugovarjala, da je bil zaradi podatkov, objavljenih v uredbi o začasni dajatvi, sklep Komisije, da je industrija Skupnosti prizadeta, napačen. V njuni navedbi sta se sklicevala predvsem na izboljšanje donosnosti industrije Skupnosti v obdobju preiskave. Sklicevala sta se tudi na analizo kazalcev tržnega deleža in prodaje iz te preiskave in ustreznih kazalcev za leto 1996, ki so bili navedeni v okviru revizije zaradi bližnjega prenehanja veljavnosti ukrepov v zvezi z RVP iz Tajvana in Koreje, kot sledi iz Uredbe (ES) št. 1728/1999 ([1]).

(123) Isti stranki sta nadalje trdili, da so se nekateri proizvajalci, upoštevani v opredelitvi industrije Skupnosti, usmerili na proizvodnjo specialnih izdelkov, ki prinašajo visoke dobičke. Zato ni dopusten sklep, da je industrija Skupnosti ranljiva predvsem zaradi indonezijskega uvoza, saj le-ta obsega predvsem standardne RVP. Po njunem mnenju izredno visoki dobički pri specialnih vlaknih kažejo na to, da je industrija Skupnosti v veliki meri zaščitena pred učinki uvoza.

(124) V zvezi z argumenti avstralske vlade o tržnem deležu njene države je treba opomniti, da je bil uvoz iz Avstralije v obdobju preiskave občutno nad pragom de minimis. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da so bili izpolnjeni vsi pogoji za kumulirano analizo uvoza. V teh okoliščinah se pripombe v zvezi s posameznimi tržnimi deleži posameznih držav v obdobju preiskave in v letih pred tem niso štele za bistvene. Ista pripomba je veljala za podobne argumente Kraljevse tajske vlade.

(125) Poleg tega je treba opomniti, da so cene dampinškega uvoza RVP iz vseh zadevnih držav nelojalno znižale cene industrije Skupnosti na trgu Skupnosti, kar je zelo negativno vplivalo na gospodarski položaj te industrije Skupnosti. To ugotovitev potrjuje dejstvo, da je trg z RVP transparenten, tako da razlike v cenah ali ponudbe po nizkih cenah lahko povzročijo padec cene.

(126) Nadalje se zagovarja stališče, da avstralska vlada ni predložila dokazov, ki bi ovrgli začasno ugotovitev, da je bila industriji Skupnosti s poceni dampinškim uvozom povzročena znatna škoda. Zato se potrdi sklep, da je dampinški uvoz sam po sebi povzročil znatno škodo industriji Skupnosti.

(127) Gibanje donosnosti industrije Skupnosti je bilo podrobno analizirano v uvodni izjavi 79 uredbe o začasni dajatvi in dodatni podatki so v oddelku 4.6.4 te uredbe. V zvezi s tem je treba opomniti, da navedba, o preusmeritvi industrije Skupnosti na tipe RVP, ki prinašajo visoke dobičke, ne drži. V obdobju preiskave je več kot 72 % skupne prodaje industrije Skupnosti pripadalo tako imenovanim navadnim tipom RVP, ki se večinoma uvažajo iz zadevnih držav. S to ugotovitvijo se potrdi sklep, da je zaradi poceni dampinškega uvoza prizadeta industrija Skupnosti kot celota.

(128) Glede tehtnosti podatkov za leto 1996, pridobljenih v okviru revizije zaradi bližnjega prenehanja veljavnosti ukrepov v zvezi z RVP iz Tajvana in Koreje, je treba navesti, da proizvajalci Skupnosti, ki so predstavljali industrijo Skupnosti v navedeni reviziji, niso bili isti kot proizvajalci, ki predstavljajo industrijo Skupnosti v tem postopku, kot je razloženo v uvodni izjavi 99. Zato na podlagi gospodarskih kazalcev, ki so bili ugotovljeni v okviru navedene revizije za leto 1996, in na podlagi podatkov za naslednja leta, navedenih v tem postopku, ni mogoče ugotoviti skladnega in zanesljivega trenda. Tak pristop bi vodil do napačnih rezultatov, ki ne bi bili tehtni.

5.2 Drugi dejavniki

5.2.1 *Nihanje valut*

(129) Avstralska vlada je ugovarjala, da Komisija ni preučila učinkov nihanja deviznih tečajev na cene uvoza iz Avstralije, in pojasnila, da je na RVP, uvožene iz Avstralije v obdobju preiskave, ugodno vplival dvig tečaja.

([1]) UL L 204, 4.8.1999, str. 3.

(130) V zvezi s tem je treba opomniti, da se je uvoz iz te države na trgu Skupnosti fakturiral v USD, DEM in GBP, ne pa v AUD. Pariteta avstralske valute zato za zadevne ugotovitve ni bila pomembna.

(131) Vsekakor je treba poudariti, da je vrednost avstralske valute – v primerjavi s pariteto ECU/EUR prvega meseca obdobja preiskave – v prvih sedmih mesecih obdobja preiskave padala in v naslednjih petih mesecih obdobja preiskave rasla. Zato v obdobju preiskave ni bil ugotovljen neprekinjen padajoč trend avstralske valute.

5.2.2 **Cene surovin v državah izvoznicah**

(132) Kraljeva tajska vlada je nadalje ugovarjala, da bi Komisija pri ocenjevanju vpliva cen tajskega uvoza na industrijo Skupnosti morala upoštevati izrazit padec cen surovin na Tajskem.

(133) Zagovarja se stališče, da zgornji argument za analizo vzroka škode, povzročene industriji Skupnosti, ni pomemben. Stroški produkcijskih faktorjev v katerikoli državi izvoznici so pomembni samo pri ugotavljanju dampinga. Pri preučevanju škode in vzroku škode je odločilna cena, po kateri se uvožen zadevni izdelek prodaja na trgu Skupnosti.

5.3 **Sklep**

(134) Ker niso bili predloženi nobeni drugi argumenti v zvezi z vzrokom škode, povzročene industriji Skupnosti, se potrdi sklep iz uvodne izjave 99 uredbe o začasni dajatvi, da je dampinški uvoz sam po sebi vzrok škode, povzročene industriji Skupnosti.

6. **INTERES SKUPNOSTI**

6.1 **Interes industrije Skupnosti**

(135) Ker v zvezi s tem vprašanjem ni bila predložena nobena pripomba, se potrdijo ugotovitve o interesu industrije Skupnosti iz uvodne izjave 101 uredbe o začasni dajatvi.

6.2 **Vpliv na uporabnike**

(136) Po objavi uredbe o začasni dajatvi so številni uporabniki Skupnosti trdili, da bo uvedba protidampinških dajatev negativno vplivala na njihovo konkurenčnost pri izdelkih v nadaljnjem proizvodnem procesu in bo v končni fazi ogrozila njihovo preživetje. Po njihovem mnenju bi uvedba protidampinških dajatev povzročila zvišanja cen, ki bi jih uporabniki morali prenesti v cene svojih izdelkov v nadaljnjem proizvodnem procesu. Spet to pa bi povzročilo povečanje uvoza poceni izdelkov v nadaljnjem proizvodnem procesu iz drugih držav ter iz držav, ki so predmet te preiskave.

(137) Na uredbo o začasni dajatvi se je odzval tudi Eurofibrefill in ugovarjal, da industrija Skupnosti določenih RVPNP bodisi sploh ne proizvaja bodisi jih ne proizvaja v zadostnih količinah, da bi lahko pokrivala povpraševanje Skupnosti. Ta položaj je po mnenju Eurofibrefilla posledica dejstva, da se je industrija Skupnosti osredotočila predvsem na proizvodnjo RVPP. Zato bo moral kljub predlagani uvedbi protidampinških dajatev RVPNP še naprej nabavljati v tujini.

(138) Eurofibrefill je nadalje ugovarjal, da bi se morali pri ocenjevanju vpliva predlaganih ukrepov na uporabnike upoštevati tudi protidampinški in protisubvencijskih ukrepi, ki trenutno veljajo za uvoz iz drugih držav (npr. iz Tajvana). Po mnenju Eurofibrefilla je industrija Skupnosti nenehno zahtevala zaščitne ukrepe, tako da bodo v bližnji prihodnosti za vse države dobaviteljice veljali protidampinški ali protisubvencijski ukrepi.

(139) V podporo argumentom Eurofibrefilla sta dva njegova člana Komisiji posredovala pisma, naslovljena na proizvajalce, ki so bili del industrije Skupnosti, iz katerih je bilo mogoče razbrati, da ti proizvajalci kratkoročno niso mogli dobaviti zahtevanih tipov RVP.

(140) Tu je treba opozoriti, da se nekateri zgoraj omenjeni uporabniki, ki so po uvedbi začasnih dajatev predložili stališča, bodisi niso javili v roku, določenem v obvestilu o začetku postopka, bodisi niso odgovorili na vprašalnik, ki ga je Komisija poslala v tisti fazi. Zato večine izmed njih ni bilo mogoče šteti za zainteresirane stranke v skladu s členom 21(2) osnovne uredbe in njihovih stališč praviloma ni bilo mogoče upoštevati pri dokončnih ugotovitvah.

(141) Kot je navedeno v uvodni izjavi 102 uredbe o začasni dajatvi, je bila poleg tega raven sodelovanja pri preučevanju interesa Skupnosti v splošnem zelo nizka. Podjetja uporabnikov, ki so sodelovali v preiskavi, so predstavljala samo okrog 4 % skupne porabe na trgu Skupnosti. Ocenjevalo se je, da uporabniki na širši ravni niso bili resnično zaskrbljeni zaradi učinkov, ki bi jih uvedba protidampinških ukrepov v zvezi z RVP lahko imela na njihove obstoječe dejavnosti. V vsakem primeru pa se je zagovarjalo stališče, da na podlagi tako omejenih podatkov ni bilo mogoče sprejeti tehtnih sklepov.

(142) V zvezi z argumentom Eurofibrefilla, da se je industrija Skupnosti osredotočila predvsem na RVPP, je treba opomniti na zgornjo ugotovitev, da sta proizvodnja in prodaja tipov RVPNP v industriji Skupnosti v obdobju preiskave predstavljali okrog 75 % njene skupne proizvodnje in skupne prodaje. Preiskava torej ni potrdila trditve, da se je industrija Skupnosti osredotočila na RVPP.

(143) Glede možnosti dobave posebnih tipov RVP je treba opomniti, da preusmeritev proizvodnje na katerikoli tip vlaken ne predstavlja tehničnih težav ali pa so te težave minimalne. Kot je že navedeno v uvodni izjavi 20, je preiskava pokazala, da bi bila industrija Skupnosti brez večjih dodatnih naložb sposobna proizvajati vse tipe RVP. Pomemben dejavnik pri odločanju o proizvodnji določenih tipov je bilo vprašanje, ali je cena, ki jo je bil uporabnik pripravljen plačati, pokrivala proizvodne stroške in prinašala dobiček. Dokler so proizvajalci - izvozniki, ki so izvajali damping, izkoriščali nelojalno trgovinsko prakso in RVP na trgu Skupnosti ponujali po nizkih cenah, industrija Skupnosti ni bila sposobna in pripravljena konkurirati, tako da v obstoječih tržnih okoliščinah zadevnih tipov ni proizvajala. Takoj ko bodo ponovno vladale okoliščine, v katerih bodo proizvajalci - izvozniki izvažali po poštenih tržnih pogojih, pa se lahko pričakuje, da bo industrija Skupnosti ponovno začela proizvajati take tipe izdelkov.

(144) Vsekakor pa je na podlagi razpoložljivih informacij o strukturi stroškov industrije porabe, obsegu predlaganih ukrepov in razmerju med dampinškim uvozom in RVP iz drugih preskrbovalnih virov mogoče ugotoviti, da:

— RVP pri uporabnikih predstavljajo med 25 % in 45 % skupnih proizvodnih stroškov izdelkov v nadaljnjem proizvodnem procesu;

— povprečna protidampinška dajatev za zadevne države znaša okrog 22 %;

— delež dampinškega uvoza znaša 9 % skupne porabe RVP.

Predlagani ukrepi lahko tako povzročijo povišanje proizvodnih stroškov uporabnikov za 0,5 % do največ 0,9 %. V primerjavi s pozitivnim vplivom predlaganih ukrepov pri ponovnem vzpostavljanju učinkovite konkurence na trgu Skupnosti je to ocenjeno maksimalno povišanje stroškov razmeroma nepomembno.

(145) Ta analiza vpliva predlaganih ukrepov na uporabnike je s tem pokazala, da uvedba protidampinških ukrepov ne bi smela povzročiti povečanja uvoza poceni izdelkov v nadaljnjem proizvodnem procesu v Skupnost. Ta sklep je bil sprejet tudi na podlagi dejstva, da zadevni uporabniki niso predložili nobenih dokazov, ki bi utemeljili njihovo trditev, kot na primer dokazi, da so dosedanji ukrepi v zvezi s tem proizvodom imeli take učinke.

(146) Poleg tega je v zvezi z vplivom veljavnih ukrepov na proizvodne stroške predelovalne industrije treba pripomniti, da so obstoječi protidampinški ukrepi v zvezi z RVP iz tretjih držav že zajeti v podatkih o stroških, ki jih je Komisija uporabila v tej preiskavi pri preučevanju interesa Skupnosti.

(147) V zvezi z izravnalnimi ukrepi, uvedenimi v okviru vzporednega protidampinškega postopka, je bilo ugotovljeno, da bi lahko povzročili povišanje proizvodnih stroškov uporabniških družb med 0,1 % in 0,16 %. Skupaj bi tako predlagani protidampinški in izravnalni ukrepi lahkov celotni uporabniški industriji povzročili povišanje proizvodnih stroškov za 0,6 % do 1,06 %.

(148) V zvezi s tem je treba opomniti, da je delež uvoza iz držav, ki so predmet protidampinških postopkov, vključno s tem postopkom in vzporednim protisubvencijskim postopkom, v obdobju preiskave znašal okrog 37 % skupnega uvoza na trg Skupnosti. Torej obstajajo drugi pomembni preskrbovalni viri, za katere protidampinške ali izravnalne dajatve ne veljajo.

(149) Ker preučitev zgoraj navedenih argumentov, ki so jih predložile uporabniške družbe, ni privedla do novih sklepov, se potrdijo premisleki o vplivu predlaganih ukrepov na uporabnike iz uvodne izjave 105 uredbe o začasni dajatvi.

6.3 **Sklep**

(150) Zagovarja se stališče, da na novo predloženi argumenti o interesu Skupnosti ne spremenijo sklepa, da ni prepričljivih razlogov proti uvedbi protidampinških ukrepov. Začasne ugotovitve se zato potrdijo.

7. **DOKONČNA DAJATEV**

(151) Na podlagi sklepov o dampingu, škodi, vzroku škode in interesu Skupnosti se zagovarja stališče, da je treba sprejeti dokončne protidampinške ukrepe za preprečitev nadaljnje škode, ki jo dampinški uvoz iz Avstralije, Indonezije in Tajske povzroča industrijii Skupnosti.

7.1 **Prag odprave škode**

(152) Kot je razloženo v uvodni izjavi 108 uredbe o začasni dajatvi, se je določila neškodljiva raven cen, pri kateri bi industrija Skupnosti lahko pokrila svoje proizvodne stroške in imela primeren dobiček, ki bi ga dosegla brez dampinškega uvoza iz zadevnih držav.

(153) Kraljeva tajska vlada in nekateri proizvajalci - izvozniki so dokazovali, da se je donosnost industrije Skupnosti v obdobju preiskave v višini 6,7 % v skladu z uredbo o začasni dajatvi štela za nezadostno, medtem ko se je v preteklih postopkih v zvezi z RVP in TPP (teksturirana preja iz poliestrskih filamentov) [1] ocenila za primerno. Zato so ugovarjali 10 % ravni potrebne stopnje profita v tem postopku, ki je Komisija po njihovem mnenju ni utemeljila.

[1] RVP iz Belorusije, TPP (teksturirana preja iz poliestrskih filamentov) iz Indonezije in Tajske.

(154) Drugi proizvajalci - izvozniki so ugovarjali, da utemeljitev Komisije iz uredbe o začasni dajatvi, da bi moral potreben dobiček zagotoviti sposobnost preživetja industrije Skupnosti na dolgi rok, v skladu z najnovejšo sodno prakso Sodišča prve stopnje o tem vprašanju ni veljavna.

(155) Komisija je v zvezi s potrebnim dobičkom v uvodni izjavi 79 uredbe o začasni dajatvi ugotovila, da bi se stopnja 10 % morala šteti kot minimum za zagotovitev sposobnosti preživetja industrije. Pri tej oceni je treba upoštevati ugotovitve iz uvodne izjave 101 uredbe o začasni dajatvi, po katerih industrija Skupnosti že desetletje trpi zaradi poceni dampinškega uvoza iz različnih držav in beleži izgube. Dobiček, ki ga je industrija Skupnosti dosegala pred pojavom dampinškega uvoza iz Avstralije, Indonezije in Tajske, tako v tem postopku ni zanesljiva podlaga za ugotavljanje tega dobička.

(156) Treba je opozoriti, da sta industrija TPP in industrija RVP popolnoma različni, kot so to priznali tudi sami proizvajalci - izvozniki. Zato se je dobiček pri TPP štel kot nepomemben za ugotavljanje dobička pri RVP.

(157) Poleg tega se je zagovarjalo stališče, da dobiček, ki se je leta 1994 štel kot primeren za industrijo Skupnosti, ne bi smel biti nujno odločujoč pri stopnji dobička, ki jo je treba vzeti za osnovo več kot štiri leta kasneje. Prvič, ker je industrija Skupnosti po letu 1994 še naprej beležila finančne izgube. Drugič, ker se je primeren dobiček v letu 1994 določil ob upoštevanju dolgoročnih potreb po naložbah v tistem času, medtem ko so se v tem primeru ustrezno upoštevale izgube, ki jih je industrija Skupnosti beležila v daljšem časovnem obdobju, in – kot so pripomnili nekateri proizvajalci - izvozniki – dobiček, ki bi ga bilo mogoče doseči brez dampinškega uvoza. Sicer pa se tudi pri uporabi predlagane 6 % stopnje dobička obseg predlaganih ukrepov ne bi spremenil, saj bi ti ukrepi še naprej temeljili na stopnjah dampinga.

(158) Nenazadnje je treba poudariti, da zgoraj navedeni proizvajalci - izvozniki niso predložili dokazov o tem, da pristop Komisije glede primernega dobička ni bil pravilen, in niso opravili ustrezne analize, ki bi pokazala, kako visoka bi ta stopnja morala biti.

(159) Zato se na podlagi zgoraj navedenega potrdi vsebina uvodne izjave 108 uredbe o začasni dajatvi.

7.2 **Oblika in višina dajatve**

(160) V skladu s členom 9(4) osnovne uredbe bi morale stopnje protidampinške dajatve ustrezati stopnjam dampinga, saj so ugotovljene stopnje škode višje pri vseh izvoznikih iz zadevnih držav.

(161) V zvezi z vzporednim protisubvencijskim postopkom pa je treba upoštevati, da se v skladu s členom 24(1) uredbe (ES) št. 2026/97 ([1]) (v nadaljnjem besedilu „osnovna protisubvencijska uredba“) in členom 14(1) osnovne uredbe za noben izdelek ne smejo hkrati zaračunati protidampinške in izravnalne dajatve, da bi se razrešila ena in ista situacija, ki nastane zaradi dampinga ali izvoznega subvencioniranja. Ker je bilo v okviru te preiskave ugotovljeno, da je treba uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz Avstralije, Indonezije in Tajske, je treba preučiti, ali in v kolikšnem obsegu subvencije in stopnje dampinga izhajajo iz iste situacije.

(162) V vzporednem protidampinškem postopku je bilo med drugim ugotovljeno, da so bile subvencije v primeru Tajske (pri vseh družbah) in Indonezije (samo pri sodelujočih družbah) pod pragom de minimis, zato izravnalna dajatevni bila uvedena.

([1]) UL L 288, 21.10.1997, str. 1.

(163) V primeru Avstralije je bila v skladu s členom 15(1) osnovne protidampinške uredbe predlagana dokončna izravnalna dajatev v višini subvencije, ki je bila nižja od stopnje škode. Vse avstralske subvencijske sheme, ki so bile predmet preiskave, so izvozne subvencije v smislu člena 3(4)(a) osnovne protisubvencijske uredbe. Kot take so subvencije lahko vplivale zgolj na izvozno ceno avstralskih proizvajalcev - izvoznikov in s tem privedle do večje stopnje dampinga. Z drugimi besedami je dokončna stopnja dampinga, ugotovljena za edinega sodelujočega avstralskega proizvajalca, delno posledica dodelitve izvoznih subvencij. V teh okoliščinah se ne šteje za primerno, da se uvedejo tako izravnalne kot protidampinške dajatve v celotni višini zadevnih dokončno ugotovljenih subvencij in stopnjah dampinga. Zato je dokončno protidampinško dajatev treba prilagoditi tako, da odraža dejansko stopnjo dampinga, ki po uvedbi dokončne izravnalne dajatve ostane za kompenzacijo učinkov izvoznih subvencij.

(164) V primeru nesodelujočih indonezijskih proizvajalcev - izvoznikov se je v skladu s členom 15(1) osnovne protidampinške uredbe predlagala dokončna izravnalna dajatev v višini subvencije, ki je bila nižja od stopnje škode. Ugotovljeno je bilo, da je polovica subvencijskih shem iz Indonezije pomenila izvozne subvencije v smislu člena 3(4)(a) osnovne protisubvencijske uredbe. Kot take so subvencije lahko vplivale zgolj na izvozno ceno nesodelujočih indonezijskih proizvajalcev - izvoznikov in s tem privedle do večje stopnja dampinga. Z drugimi besedami je dokončna stopnja dampinga, ugotovljena za te nesodelujoče indonezijske proizvajalce - izvoznike, delno posledica dodelitve izvoznih subvencij. V teh okoliščinah se ne šteje za primerno, da se uvedejo tako izravnalne kot protidampinške dajatve v celotni višini zadevnih dokončno ugotovljenih subvencij in stopenj dampinga. Zato je dokončno protidampinško dajatev za nesodelujoče indonezijske proizvajalce - izvoznike treba prilagoditi tako, da odraža dejansko stopnjo dampinga, ki po uvedbi dokončne izravnalne dajatve ostane za kompenzacijo učinkov izvoznih subvencij.

(165) Na podlagi zgoraj navedenega in ob upoštevanju rezultatov protidampinškega postopka so dokončne stopnje dajatev, izražene v odstotku cene CIF meja Skupnosti, neplačana dajatev, naslednje:

Država	Družba	Stopnja protidampinške dajatve
Avstralija	Vse družbe	12,0 %
Indonezija	P.T. Indorama Synthetics Tbk	8,4 %
	P.T. Panasia Indosyntec	14,8 %
	P.T. GT Petrochem Industries Tbk	14,0 %
	P.T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries	14,0 %
	P.T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk	14,0 %
	Vse preostale družbe	15,8 %
Tajska	Indo Poly (Thailand) Ltd.	15,5 %
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd.	26,9 %
	Teijin (Thailand) Ltd.	26,9 %
	Vse preostale družbe	27,7 %

(166) Stopnje protidampinških dajatev, navedene v tej uredbi za specifične družbe, so bile določene na podlagi ugotovitev v okviru te preiskave. S tem odražajo položaj zadevnih družb med to preiskavo. V nasprotju z dajatvami na ravni države za „vse preostale družbe“ veljajo te stopnje dajatev izključno za uvoz izdelkov, ki so po poreklu iz zadevnih držav in ki so jih proizvedle družbe, torej poimensko navedene pravne osebe. Te stopnje dajatev ne veljajo za uvožene izdelke, ki so jih proizvedle družbe, ki v izvedbenem delu te uredbe niso navedena s svojim imenom in naslovom, vključno z družbami, povezanimi s poimensko navedenimi družbami; za te uvožene izdelke velja stopnja dajatveza „vse preostale družbe“.

(167) Zahtevke za uporabo teh za družbe specifičnih stopenj dajatev (npr. zaradi spremembe imena družbe ali zaradi ustanovitve novih proizvodnih ali prodajnih obratov) je treba nemudoma vložiti pri Komisiji ([1]), in sicer skupaj s potrebnimi informacijami, zlasti o spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje ter domače in izvozne prodaje, povezanimi s to spremembo imena ali spremembo proizvodnih ali prodajnih obratov. Komisija bo po posvetovanju s svetovalnim odborom uredbo po potrebi ustrezno spremenila, tako da bo dopolnila seznam družb, za katere veljajo individualne stopnje dajatev.

(168) Ker se je pri preiskavi dampinga v Indoneziji uporabilo vzorčenje, v tem postopku ni mogoče uvesti pregleda za nove izvoznike iz Indonezije v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe z namenom ugotavljanja individualnih stopenj dampinga. Da pa bi zagotovili enako obravnavo resnično novih indonezijskih proizvajalcev - izvoznikov in sodelujočih indonezijskih družb, ki niso bila vključena v vzorec za to državo, se zagovarja stališče, da je treba predvideti, da velja tehtana povprečna dajatev, uvedena za slednje družbe, tudi za vse nove indonezijske proizvajalce - izvoznike, ki bi v nasprotnem primeru bili upravičeni do pregleda v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe.

8. **POBIRANJE ZAČASNE DAJATVE**

(169) Zaradi višine stopenj dampinga, ugotovljenih za proizvajalce - izvoznike, in zaradi obsega škode, povzročene industriji Skupnosti, se šteje za potrebno, da se zneski, plačani kot začasna protidampinška dajatev v okviru uredbe o začasni dajatvi, dokončno poberejo v višini dokončnih dajatev, v kolikor so slednje enake začasni dajatvi ali nižje od nje. V nasprotnem primeru se dokončno pobere samo znesek začasne dajatve –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev pri uvozu sintetičnih rezanih vlaken iz poliestra, nemikanih, nečesanih ali drugače pripravljenih za predenje, ki spadajo pod oznako KN 5503 20 00 in so po poreklu iz Avstralije, Indonezije in Tajske.

2. Za izdelke, ki jih proizvajajo v nadaljevanju navedene družbe, veljajo naslednje dokončne stopnje dajatev na neto ceno franko meja Skupnosti, neplačane dajatve:

Država	Družba	Stopnja dajatve	Dodatna koda TARIC
Avstralija	Vse družbe	12,0 %	–
Indonezija	P.T. Indorama Synthetics Tbk, Graha Idma, 17th floor, Jl.HR Rasuna Said Blok X-1, Kav. 1-2,P.O. Box 3 37 5 Jakarta 12950, Indonesia	8,4 %	A051
	P.T. Panasia Indosyntec Jl. Garuda 153/74, Bandung 40184, Indonesia	14,8 %	A052
	P.T. GT Petrochem Industries Tbk, Exim Melati Building - 9th floor, Jl. M.H. Thamrin Kav. 8-9, Jakarta 10230, Indonesia	14,0 %	A053

([1]) Evropska Komisija, Generalni direktorat za trgovino, Direktorat C, DM 24-8/38, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B–1049 Bruselj/Belgija.

Država	Družba	Stopnja dajatve	Dodatna koda TARIC
	P,T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries, Jl, Kh. Zainul Arifin Kompleks Ketapang Indah Blok B 1 No.: 23, Jakarta 11140, Indonesia	14,0 %	A054
	P.T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk, 5th floor Mid Plaza 1, Jl Jend. Sudirman Kav. 10-11, Jakarta 10220, Indonesia	14,0 %	A055
	Vse preostale družbe	15,8 %	A999
Tajska	Indo Poly (Thailand) Ltd. 35/8 MOO 4, Tambol Khunkaew Amphur Nakhornchaisri, Nakhornprathom 73120 Thailand	15,5 %	A056
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd. 19th floor, Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 103 30, Thailand	26,9 %	A155
	Teijin (Thailand) Ltd., 19th floor, Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 10330, Thailand	26,9 %	A155
	Vse preostale družbea	27,7 %	A999

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

Če lahko nov proizvajalec - izvoznik iz Indonezije Komisiji predloži zadostne dokaze, da

— izdelkov, opisanih v členu 1(1), v obdobju preiskave ni izvažal v Skupnost,

— ni povezan z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem iz Indonezije, katerega izdelki so predmet protidampinških ukrepov, uvedenih s to uredbo,

— je zadevne izdelke dejansko izvažal v Skupnost po obdobju preiskave, na katerem temeljijo ukrepi, ali da je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost o izvozu večje količine v Skupnost,

lahko Svet z navadno večino na predlog Komisije, ki ga da po posvetovanju s svetovalnim odborom, spremeni člen 1(2) in novega proizvajalca - izvoznika doda na seznam družb iz navedenega člena, za katera velja tehtana povprečna stopnja dajatve.

Člen 3

Zneski, plačani kot začasna protidampinška dajatev pri uvozu s poreklom iz Avstralije, Indonezije in Tajske v okviru uredbe o začasni dajatvi, se poberejo v višini dajatve, dokončno uvedene s to uredbo. Zneski ki presegajo dokončno protidampinško dajatev, se sprostijo. Če je uvedena dokončna stopnja dajatve višja od stopnje začasne dajatve, se zneski dokončno poberejo samo v višini začasne dajatve.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. julija 2000

Za Svet

Predsednik

H. VÉDRINE